

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.978 van 22 november 2000
in de zaak A. 90.859/X-9476.**

In zake : Simonne ALLIET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE BROUWERE,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

1. de gemeente ZUIENKERKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DE LOOSE,
kantoor houdende te 8377 ZUIENKERKE,
Weimanstraat 42,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANÇOIS,
kantoor houdende te 8570 VICHTE,
Wijnsbergstraat 24.

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. Algemene Loondorsondermingen
VANBESIEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Simonne ALLIET
op 10 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van
22 december 1999 van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Zuienkerke waarbij aan de
b.v.b.a. VANBESIEN de bouwvergunning wordt verleend tot
het "uitbreiden van een bestaande loods d.m.v. een dak"
op een perceel gelegen te Zuienkerke,
Oostendsesteenweg 82;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
6 september 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld
tot de openbare terechtzitting van 20 september 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. BOSSUYT die, loco Advocaat C. DE BROUWERE verschijnt
voor verzoekster, van Advocaat H. DE LOOSE, die ver-
schijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat
Y. FRANÇOIS, die verschijnt voor de tweede verwerende
partij, en van Advocaat N. DECLERCQ die, loco Advocaat
B. STAELENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de b.v.b.a. Algemene
Loondorsondernemingen VANBESIEN met een verzoekschrift
van 28 april 2000 heeft gevraagd om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er
grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de twee verwerende partijen, daarin bijgevalen door de tussenkomende partij, opwerpen dat de vordering te laat is ingesteld; dat zij in dat verband doen gelden dat verzoekster reeds op 27 oktober 1999 kennis had van de bouwaanvraag, daar zij op die dag tijdens het openbaar onderzoek bezwaar heeft ingediend, dat zij kon weten dat ongeveer drie maanden na de aanvraag een beslissing tot stand komt; dat haar raadsman alleszins op 8 februari 2000 in kennis werd gesteld van de vergunning, zodat het beroep van 10 april 2000 na de beroepstermijn dagtekent;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt, en evenmin wordt beweerd dat de vergunde bouwwerken werden aangevat vooraleer de vordering tot schorsing werd ingesteld; dat het enkele feit dat verzoekster kennis had van de aanvraag haar niet verplichtte, bij ontstentenis van uitvoering van de werken waarvoor de vergunning werd aangevraagd, zich op regelmatige tijdstippen naar het gemeentehuis te begeven om aldaar te informeren of de tussenkomende partij de vergunning voor deze werken reeds had verkregen of niet; dat de termijn van 75 dagen bedoeld in artikel 52, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 een termijn van orde is; dat niet is aangetoond dat verzoekster vóór 8 februari 2000, datum waarop haar raadsman een afschrift van de bestreden bouwvergunning heeft ontvangen, daarvan kennis had; dat de stelling dat de vordering laattijdig is omdat het verzoekschrift tot schorsing op 11 april 2000, d.i. na de 60ste dag na de kennisname ervan door verzoekster, ter griffie is toegekomen, niet kan worden aangenomen, aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing aan de Raad van State werd toegezonden bij ter post aangetekende brief van maandag 10 april 2000, en het deze datum is en niet de datum van binnenkomst op de griffie die bepalend is voor het berekenen van de

verjaringstermijn en die termijn niet verstreek op zaterdag 8 april 2000, maar met toepassing van artikel 88, derde lid, van het procedurereglement op de eerstvolgende werkdag;

Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid ratione temporis niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de exceptie van de eerste verwerende partij dat verzoekster geen belang zou hebben niet kan worden aangenomen, omdat verzoekster in de onmiddellijke nabijheid woont en zij daardoor alleen reeds van het rechtens vereiste belang doet blijken;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het tweede middel o.m. luidt als volgt :

"Tweede middel

Afgeleid uit de

- schending van de artikelen 43, § 4, van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening zoals gecoördineerd op 22.10.1996 en zoals gewijzigd op 19.12.1998, en uit de
- schending van de artikelen 2, 3 en 6 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen.

Doordat het bestuur door middel van de bestreden beslissing een bouwvergunning aflevert met overname van het beschikkend gedeelte van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar.

En doordat uit de bestreden beslissing niet blijkt welke de eigen motivering is die het gemeentebestuur ertoe brengt om de vergunning af te leveren.

- doordat een motivering die erin bestaat, na een verwijzing naar de geldende reglementering, het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar louter aan te halen, niet in aanmerking kan genomen worden als een geldige wettelijke motivering omdat daardoor enkel de in het artikel 43, § 4, C.D.R.O. opgelegde verplichting wordt nagekomen doch niet de verplichtingen opgelegd krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- en de overwegingen van het College van Burgemeester en Schepenen ontbreken en niet kunnen gevonden worden in de ter zake opgelegde voorwaarden m.b.t. de aanplantingen.
(...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"De stelling van eiseres is dat concludante slechts de motivering zou hebben overgenomen van de overige overheden. Dit is niet correct. Inderdaad uit stuk 20 afkomstig van Gemeente Zuienkerke en gericht aan de afdeling ROHM blijkt dat concludante haar advies onafhankelijk gegeven heeft en dat dit advies de basis is van de latere verleende bouwvergunning.

Met andere woorden het gemeentebestuur heeft zich geenszins beperkt tot het overnemen van een bestaande motivering maar heeft wel degelijk een eigen motivering naar voor gebracht en een eigen stelling aangenomen.

Bovendien werd het bezwaar naar voor gebracht door eiseres in zitting van 22.11.99 door het college van Burgemeester en Schepenen uitdrukkelijk en op gemotiveerde wijze weerlegd. Er is dus wel degelijk voldaan aan de motiveringsverplichting";

Overwegende dat de tweede verwerende partij o.m. antwoordt :

"Vooreerst blijkt uit de bewoordingen van het bestreden besluit onomstotelijk dat de gemeentelijke overheid zich bij het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar heeft aangesloten :

- in het besluit zelf is sprake van een eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar. Eensluidend wil ontegensprekelijk zeggen dat het College van Burgemeester en Schepenen zich bij de motivering van de gemachtigde ambtenaar aansluit;
- na de weergave in extenso van het eensluidend advies, neemt het College zijn beslissing. Er

wordt vermeld : 'BIJGEVOLG BESLIST ...'. Daaruit kan niet anders afgeleid worden dan dat ten gevolge van de aangevoerde redenen, de gemeentelijke overheid de mening toegedaan is dat de vergunning dient verleend te worden.

Daarenboven blijkt uit het administratief dossier, in het bijzonder het gunstig pre-advies (...) dat zowel de gemachtigde ambtenaar als het College van Burgemeester en Schepenen op dezelfde golflengte zitten";

Overwegende dat de tussenkomen partij laat gelden :

"En uit de bestreden beslissing én uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat het college de bouwaanvraag nauwkeurig heeft onderzocht en tot dezelfde bevinding was gekomen als de gemachtigde ambtenaar.

Zie terzake :

1/ de bestreden beslissing : waarin uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de zaak werd onderzocht, waarin wordt verwezen naar de bestemming van het gebied, waarin de weerlegging van het bezwaarschrift wordt weergegeven, waarin het advies van de gemachtigde ambtenaar integraal wordt weergegeven;

2/ stuk B.7 : waarin het college de aanvrager bevraagt naar de bestemming van de loods;

3/ stuk B.9 : waarin het college het bezwaarschrift weerlegt;

4/ stuk B.13 : waarin de bouwaanvraag door het college GUNSTIG wordt geadviseerd";

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat de "opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen"; dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, dat de vergunning het beschikkend

gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen en dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde decreetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt;

Overwegende dat de argumenten van de verwerende partijen en van de tussenkomen de partij niet de bestreden beslissing betreffen; dat voorts noch in de vermelding dat de zaak werd onderzocht, noch in de vermelding dat het advies van de gemachtigde ambtenaar eensluidend is, op het eerste gezicht een eigen redengeving van het college van burgemeester en schepenen kan worden gevonden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekster erop wijst dat de loods wordt opgetrokken op 50 m van haar woning, dat "in plaats van het mooie uitzicht dat verzoekster nu geniet, zij in de toekomst (zal) moeten kijken op een 8,70 m hoge betonnen zijmuur van de nieuw op te richten loods" en dat dit uitzicht bestaat in een uniek ongerept natuurlandschap;

Overwegende dat verzoekster met deze uiteenzetting aantoont dat het nadeel ernstig is; dat het argument dat verzoekster geen vensteropeningen naar het oosten heeft en bestaande gebouwen het uitzicht beletten, niet overtuigen en worden tegengesproken door de foto's; dat niet valt in te zien waarom verzoekster het zou moeten stellen met een groenscherm of nog waarom het nadeel zou voortvloeien uit het gewestplan; dat het nadeel tevens moeilijk te herstellen is; dat het argument dat het rechtsherstel mogelijk is door de afbraak te vorderen, dit des te meer aantoont;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. Algemene Loondorsondernemingen VANBESIEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 22 december 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zuienkerke waarbij aan de b.v.b.a. VANBESIEN de bouwvergunning wordt verleend tot het "uitbreiden van een bestaande loods d.m.v. een dak" op een perceel gelegen te Zuienkerke, Oostendsesteenweg 82.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig november tweeduizend,
door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.